CASE 2

MEESTERLIJKE MINILOFT

Het mooiste appartement van Antwerpen is een oase van licht en netheid. Al komt dat laatste er niet zomaar. Klein wonen is een discipline apart en vraagt een streng regime. Op bezoek bij Jan Geysen van PUUR interieurarchitecten.

BOVEN LINKS
De originele houten vloer en stalen ramen, waardoor het licht rijkelijk binnenvloeit, werden behouden.

BOVEN RECHTS
De witte mozaïek en glazen instapdouche geven de badkamer een gevoel van ruimte.

LINKS
Geen felle kleuren: alles is wit, enkel de keuken is zwart. 'Dat geeft me rust.'

Opgespannen semitransparante folie dient als kastdeur.

Is het u ook al opgevallen dat inkijkreportages in woonmagazines er vaak zo spic en span bijliggen? Geen kinderspeelgoed, geen verdwaalde kleren of kranten die rondslingeren. Alles is mooi opgeruimd en staat netjes op zijn plaats. Het zijn mooie plaatjes die architectuurliefhebber doen watertanden.

De flat van Jan Geysen (33), de man achter het bureau PUUR interieurachitecten, werd vorig jaar door de stad Antwerpen als mooiste appartement verkozen. Eentje zoals in de boekjes. Strak ingericht in witte en zwarte kleuren, moderne en minimale aankleding en bij het bezoek perfect opgeruimd.

"Ik moet toegeven dat er gewoonlijk wel wat papierwerk ligt. Toch zouden we het graag altijd zo ordelijk hebben", vertelt Jan Geysen. "En natuurlijk slingeren er soms kleren rond, maar alles heeft zijn plaatsje. Mocht ik meer ruimte hebben, dan hield ik misschien meer kranten en magazines bij. Nu heb ik de discipline om die regelmatig op te ruimen en er uit te scheuren wat ik interessant vind. Een kleine ruimte vraagt nu eenmaal organisatie."

Wie het appartement - amper 80 vierkante meter groot - binnenstapt, wordt onmiddellijk ondergedompeld in een oase van licht. Het daglicht is tot de inkomhal doorgetrokken. Op de deur van de badkamer na, telt het appartement geen deuren, waardoor het licht vrij spel heeft in de open ruimtes. "Het is een gebouw uit de jaren 1930 en het oorspronkelijke idee was om de typische stijl uit die tijd te behouden", gaat Geysen verder. "Maar het bleek te geforceerd en vooral te duur te worden. Dus werd het iets totaal anders: een miniloft met maximaal gebruik van de kleine ruimtes. Doordat we bijna zonder budget begonnen zijn, hebben we zelf veel opgeknapt en ingericht. De originele houten vloer werd schoongemaakt en de grote stalen ramen werden behouden. Het zijn de weinige elementen die herinneren aan de originele inrichting."

Als interieurarchitect wist Geysen goed waar hij naartoe wou. Sommige zijn radicaal. "Het lijkt misschien erg ingericht, maar veel ingrepen zijn gegroeid uit logische keuzes. Het terras was bijvoorbeeld geen interessante plek. We hebben er de badkamer van gemaakt. Die is amper 2 meter breed en 3 meter diep, maar door de witte mozaïek en glazen instapdouche krijg je een maximaal effect. Als de ochtendzon in de badkamer schijnt, word je onmiddellijk vrolijk."

"Voor de twee grote opbergkasten in de inkomhal kozen we voor semitransparante folie. Die wordt normaal gebruikt voor serres en kan tegen een stootje. Het is de eerste keer dat de folie in een privéwoning werd gebruikt. We hebben ze opgespannen en er schuifpanelen van gemaakt die over garagerails glijden."

Het appartement, waar het jonge koppel nu vijf jaar woont, was het eerste totaalproject van Geysens eigen bureau PUUR. In zijn projecten gebruikt hij vaak opvallende kleuren. Zo koos hij voor de inrichting van Platform 42-44, een orthopedische praktijk met winkel in Herselt, voor een helderblauwe gang, en kreeg de sportwinkel Top Running in Wuustwezel een knalrode balie. Voor zijn eigen appartement hield hij het echter sober. Behalve de keuken, die met haar zwarte kleur en rubberen vloer een eigen karakter kreeg, werd alles in het wit ondergedompeld.

Witte slaapkamer, witte badkamer, wit salon waar de witte tafel wordt omringd door witte stoelen. "Architecten zijn vaak bang om kleur te bekennen", geeft hij zelf toe. "Het was de bedoeling om na een tijdje te evalueren waar we kleur zouden aanbrengen, maar we zijn snel tot de conclusie gekomen dat wit wel goed was. In al mijn projecten ben ik vaak met kleur en grafiek bezig. Nu geeft dit appartement me een zekere rust. Op die manier geraak ik niet uitgekeken op een andere kleur."

Vanuit het appartement op de bovenste verdieping kijk je uit over de Antwerpse binnenstad, die in verte ligt. Het Sportpaleis torent met zijn groene dak boven de huizen uit. En de verhoogde ring loopt bevreemdend over de daken. Het is een mix van kleuren en stijlen waardoor het kleine appartement nog meer aan eenvoud wint.

Enkele planten, de zetel en het televisietoestel: de inrichting is beperkt tot het hoogstnoodzakelijke. Boeken en opbergdozen? Geysen wijst op de achterkant van een wand, waar een open boekenkast gaapt. Onopvallend voor de bezoekers, maar praktisch voor de gebruikers. Een sublieme oplossing die onmiddellijk voor meer bergruimte zorgt.

"De capaciteit van het appartement is stilaan bereikt. Beetje per beetje raakt het nu vol. Ik merk zelf dat we twee keer nadenken voor we iets nieuws kopen", vertelt de interieurarchitect. "Mijn vriendin Lies zit in de reissector, waardoor we veel zien. Als we souvenirs kopen, denken we in functie van het appartement. In de slaapkamer hebben we enkele legplanken met souvenirs uit Egypte, Mexico en Ethiopië. Het is niet veel, maar het is wel elegant opgelost. Dit appartement heeft ons geleerd bewuster en anders met objecten om te gaan." **DVS**

Het boek 'PUUR interieurarchitecten' biedt een overzicht van het vijfjarige bestaan van het bureau en is uit bij Stichting Kunstboek (25 euro).
www.puurinterieurachitecten.be ➔